

PRILOGA 3**»PRILOGA 6**

Za izračun disperzije snovi in celotnega prahu se uporabljajo modeli, po katerih se izračuni za snovi in prah izvedejo kot časovna vrsta izračunov v obdobju enega leta. Model mora upoštevati reliefne značilnosti okolice in rabe tal na območju vrednotenja. Priporočena metoda za izračun disperzije snovi in celotnega prahu je metoda na podlagi Lagrangeevega modela delcev v skladu z navodilom VDI 3945 ter v skladu s tehničnimi napotki za nadzor kakovosti zraka, TA luft, in navodili, navedenimi v tej prilogi. Za izračun disperzije se lahko uporablja tudi kakšna druga metoda, ki je glede na računske rezultate enakovredna priporočeni metodi.

Za primere, kjer priporočena metoda iz prvega odstavka te priloge zaradi neravnega terena ni primerna, je treba uporabiti zmogljivejše mednarodno priznane validirane Lagrangeeve modele delcev, sestavljene iz ustreznega disperzijskega modela, ki zmore računati polje koncentracij onesnaženja nad neravnim terenom, in meteorološkega modela, ki je zmožen izračunati tridimenzionalno vetrno polje in polja ostalih meteoroloških spremenljivk nad takšnim terenom na podlagi izmerjenih podatkov.

Meteorološki podatki, ki jih je treba vzeti kot podlago za modeliranje

Modelirati je treba na meteoroloških podatkih za obdobje enega leta s povprečji, ki niso daljša od pol ure.

Glede na zahtevnost območja vrednotenja (tj. neravnosti terena in meteoroloških značilnosti) je treba zagotoviti dovolj reprezentativnih meteoroloških podatkov. Za vire onesnaževanja, za katere se uporablja priporočena metoda, je zahtevana najmanj ena talna meteorološka postaja z meritvami vetra, izvedenimi na višini 10 metrov nad tlemi, in ostalimi zahtevanimi meritvami meteoroloških spremenljivk. Meteorološka postaja mora biti na območju, kjer bo stal odvodnik obravnavanega vira onesnaževanja, ali v bližini, če je to ugodneje za bolj reprezentativne meritve. Meritve je treba izvajati neprekinjeno vsaj tri mesece v obdobju leta, ko se pričakujejo višje koncentracije. Za preostalih devet mesecev se lahko izbere najbližja ustrezna meteorološka postaja, kjer so za prej navedeno obdobje treh mesecev zelo podobne predvsem vetrovne značilnosti.

Za vire onesnaževanja, za katere priporočena metoda iz prvega odstavka te priloge ni primerna, je treba najmanj eno leto meriti meteorološke spremenljivke na primernih lokacijah na območju vrednotenja. Število merilnih mest je treba prilagoditi zahtevnosti meteorološke situacije na obravnavanem območju. Dodatno je treba meriti vertikalni profil vetra z daljinskim merilnikom. Izjemoma se lahko nekatere meteorološke meritve, ampak ne vse, nadomestijo z meteorološko reanalizo (tj. izračun vremenskih spremenljivk v treh dimenzijah z uporabo meteorološkega prognostičnega modela). V tem primeru je treba vsaj četrtino leta meriti in reanalizo validirati na teh podatkih ter oceniti morebitno prognozirano boljšo prevetrenost.«.